

Beszámoló

Egy évvel ezelőtt mikor pályáztam, bár már gyökeresen megváltoztatta életemet a világjárvány, nem gondoltam arra, hogy mindez ilyen hosszú ideig el fog tartani és a Communitas Alkotói ösztöndíj ekkora nagy segítség lesz számomra ebben az időszakban.

Akkor márciusban még úgy képzeltem, hogy dédnagyapám hagyatékával fogok foglalkozni, mellette pedig egy csomó színházi munkám lesz, valamint sokat fogok illusztrálni. Sajnos az utóbbi két tervem nem valósulhatott meg. Színházi munkáimat kezdetben tologatták áprilistról májusra, májusról júniusra, júniusról következő évadra, majd legtöbbször lemondták. Egyetlen munkám valósult meg ebben az egy évben, 2021 február 5-én volt a bemutatója Muszty Bea és Dobay András: *A Kék Csodatorta* c. zenés gyerekelőadásnak, Visky Andrej rendezésében a Csíki Játékszínnél. Illusztrálni még sikerült, saját kedvtelésre, illetve volt néhány rendelésem, de messze nem az a mennyiség, amiből fenn tudtam volna magam tartani ebben az időszakban. Munka híján, időben bővelkedve családi projektembe merültem bele, melyben nagyon nagy haladásra tettem szert: dédnagyapám, *Palocsay Rudolf* teljes hagyatékát rendszereztem, mappákba helyeztem. A levelei nagyrészt átolvastam, begépeltem. Kéziratait jelenleg is olvasom. Ezen kívül nagyapám, *Palocsay Zsigmond* hagyatékába is betekintettem. Édesanyámmal egy eddig számunkra ismeretlen 1954-es naplóját találtuk meg, abban az évben szabadult a szamosújvári börtönből két év után, 18 évesen. Ezt is átolvastam, begépeltem. 2020 november 2-a óta létrehoztam egy Facebook emlék oldalt, melyet szüleimmel közösen szerkesztünk. Nagyapám verseit, fotóit, rajzait, esetleg leveleit, naplóbejegyzéseket teszünk közzé, a verseket legtöbbször illusztrálom. Célunk, hogy közelebb hozzuk nagyapámat, Palocsay Zsigmondot, hogy minél többen olvassák a verseit, lássák fotóit, őt magát megismerjék, emlékezzünk rá, az akkori világra.

Hálásan köszönöm a Communitas alapítványnak a lehetőséget és hogy ebben a számomra kihívásokkal teli és sokszor kilátástalan évben támogatott, ennek is köszönhető, hogy nem vesztettem el teljesen a reményt. Munkámat folytatom, dédnagyapám, nagyapám hagyatékait továbbra is olvasom, tanulmányozom, szerkesztem, illusztrálom és várom, hogy a színházak mihamarabb megnyíljanak és dolgozhassak.

Alább csatoltam egy pár munkámat ebből az évből:

1,2 - terv és megvalósítás – *A Kék Csodatorta* r. Visky Andrej, Csíki Játékszín

3-8 - fotók az előadásból – *A Kék Csodatorta* r. Visky Andrej, Csíki Játékszín

9,10 - összesített jelmeztervek – *A Kék Csodatorta* r. Visky Andrej, Csíki Játékszín

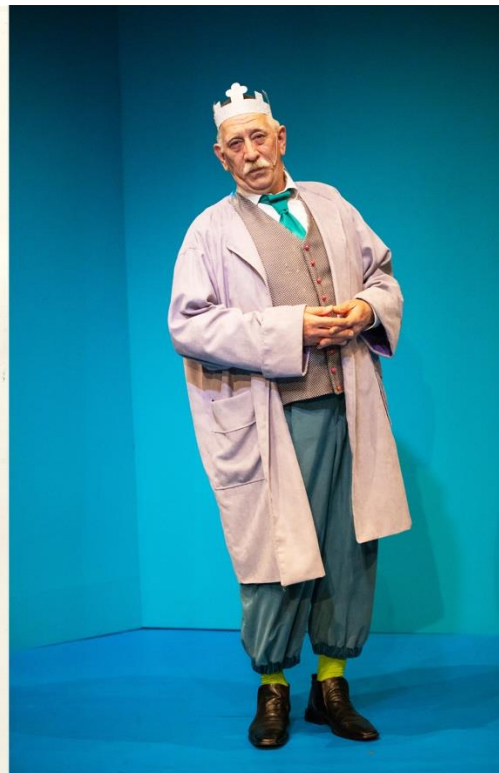
11,12 - grafikai munkák a Csíki Játékszínnek

13 - illusztráció a *Kvab* zenekar Youtube csatornájára

14 - illusztráció a *Napsugár* havilapba

15 - festmény rendelés – Kierkegaard

16-19 - a *Palocsay Zsigmond* Facebook emlékoldalra készített pár bejegyzés

© Veress Albert

© Veress Albert

PATOLÓGIA UDVARA

A KÉK CSODATORTA
 rendező: Višky Andrej
 látvány: Hatházi Rebecka

DŐHÉK VILÁGA

A KÉK CSODATORTA
 rendező: Višky Andrej
 látvány: Hatházi Rebecka

Dak, 69. nov. 4.

Gazsibé,

előszőr is megkívánom magának a boldog születésnapot - ne haragudjék, de én már bizonyísten azt sem tudom, a sajátom mikor legyen. Tehát éljen soká, és majd írjon rólam szép nekrológust (mint ichtiológus). Mindenesetre vegyük tervbe, hogy 2000-ben még együtt írunk Carmen Saecularét, amit szegény Horatius kénytelen volt egyedül csinálni.

A levéllel egyidejűleg postázok egy verset, nézze meg, érdekel-e valamit fegyűngyként és általában. Azt hiszem, nekem is el-kallódott levelem a postán. (...)

Amíg el nem felejttem: nézzen utána, Gazsi bá - remélem, megkapta a kukik-verset: szárnaka, de -szándékosan -, hogy Webern 45-ben halt-e meg vagy 46-ban. Nem emlékszem pontosan. A többi kiappal. Általában mindig más sul ki a dolgokból, mint amit tervezünk (ez a közbe versekre vonatkozik), és kölcsönös kiszűrésok vannak. Azt hiszem, írtam már (csak nem tudom, megkapta-e), hogy a prédikátorral én maradtam szul, és így szép. Írtam azt is, hogy most nem tudok adminisztratívni megbeszéljük majd a kötet összeállításakor, mit hova adjunk-küldjünk. Sosem késő. A Konyhaszer-históriának örülök. Nem tudom, Kántor örül-e, de ódesmindegy. - Ember! Okos dolgot mond maga. Mérmint a magnóval. Addig van 2 szalagom, a 4 sáv (jó ez a Tesla 4B), ez 9cm/sec sebességgel összesen 12 óra. Fölvettem Honegger II. szimfóniáját (vondószekker + egy trombita a III. tételben); Bach: Esz-dúr Teccata és fűga, orgoná: H. Plattner, és ugyanez Schönberg hangszerelésében;

ugyancsak egy Bach-Ricercare (Y. Menuhin et comp.) és ugyanez Webern hangszerelésében; Bach: D-dúr szonáta (hegedű, csemlaló, viola da gamba), Bertók: hegedű szólószonáta (Y.M.), Mozart és egy seregnyi preklasszikus (Rameau, Locatelli, Telemann, Dowland stb.). Lehet csinálni kultúrserét. (Még Martenot-hullámom is van.) Kíváncsiságból fölvettem egy Stockhausent is (zongoradarab - ez a címe, David Tudor játssza, és unalmas dolog, olyan, mintha volna benne valami, de nincs.) S van egy jó Dinu Lipatti-műsorom (Bach-Mozart-Chopin-Liszt) - ez jó zongorista volt, szeretem. Hó maga?

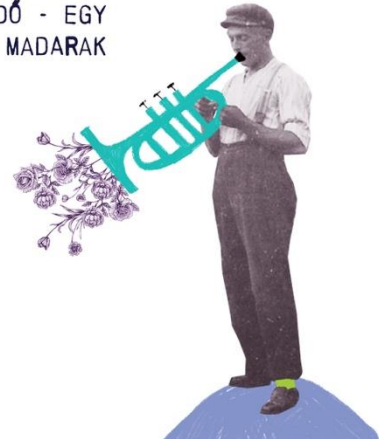
Higgye el, megírtam ezt a vecak verset, és nem volt időm elolvasni. Jelszó: család ellen nincs orvosság. Jöttek a családaim vidékről. Ma pedig jöve a nagybátyóm Pestről (Szász Kálmán - Öregjános ismeri) - valami gyógyszerész-kongresszusra. (Nó nem vonatkozik a jelszó, mert író rendez embér. És szerencsétlen. Tiszteletére ittam egy fröccsöt, képzelje! Különbön leszoktam a piáról, és ez nem jó, mert még a fröccsöt sem tudtam élvezni. De azonban rengeteg a meló, és én a zenétől is tökéletesen be tudok rúgni. Ez sem jó. De a fene egye meg, most kűpjek vért? A propos: mit tudsz Péskándiról?)

Ember! Ne tegyél tünkre. Mit akarez a Szómvetésemmel? Rossz, mint az istennyila. Vagy épp emiatt kell? A kötetben benne van. Bendi ugyan megházta, mert (talán a 2. strófában) így végződött egy sor: "pelenkából szedni a szart?" - erre az a sor rímelt, hogy "18 éves csodálatosságom nem ezt, nem amazt. mindent akart" - és, persze, rímes vers végig, de Dajor úr szerint én úgyis olyan módor vagyok, nem számít, ha egy rím kimarad (Lehet, h. nem pontos a szöveg, mert nincs kötetem.)

Mindenke tetejében még olvasok egy borzalmas könyvet (William Manchester, egy einök halála - románul), fordítok angolból egy regényt a Horizontnak, és simítgatok a folytatásos krimi az Előrenek (réaregény, amelyben nem hal meg semmi és és senki). - Anyai van, Gazsi bá. S még kívánodom a Nádcsimerekkel, kurva nehéz, de megéri. *Ak minden napok + Samuel. Kertész.*

"MA SEM TUDOM, HOGY A TÜNDÉREK SZERETIK-E A TROMBITAHANGOT. ANNYI BIZTOS, HOGY ANYÁMNAK IGENYEST MEGTETSZHETETT TORDASZENTLÁSZLÓN AZ A KOLOZSVÁRI TÚZOLTÓ, AKI AZ EMLÍTETT, KISIKÁLT HANGSZERT FÚJTA. ÍGY LETT, HOGY 1935. NOVEMBER MÁSODIKÁN (ÉJFÉL ELÓTT EGY ÉS EGYNEGYED ÓRÁVAL) EGY CSIPKEBOKORBAN VILÁGRA JÖTTEM. AHOGYAN A NÓTA MONDJA: HÁTRANÉZTEM, S HÁT?! _____ MÖGÖTTEM NEM ÜLT, S NEM ÁLLT - NEM VOLT SENKI, SEMMI. FELETTEM PUSMOGOTT, ISMERŐSEN SÚGOTT-ZÚGOTT A KISERDŐ - EGY NAGYON ÖREG FENYVES ERDŐ. A CSIPKEBOKRON NÉMA MADARAK GUBBASZTOTTAK. MEGVAGYOK, ITT VAGYOK - LA! (...)"

JÓNÁS ZSÉMBELÉSE

Babits Mihály emlékére

Megint piszkálsz, döfölsz, ugyan hova küldesz?
lelkem szemetének bűzével is üzetsz;
nem hiszek szavadnak, URAM, s az ÍRÁSNAK,
ócsárlója lettem minden papolásnak;
tenyered jó magot rám is bővel hintett,
türelmed tűrésre, léted jobbra intett;
malomba vitték már búzám, ami termett,
bennem érett az is, amit (j)eged elvert;
földem a kétkedés humusza és lösze,
futóhomokodba, ingoványba ölsz-e?

Látom, felém fordulsz - most magad áztatod (?)
simogatsz, altatsz egy nagybeteg állatot;
nyugdíjas postása vagyok már igédnek,
betapasztom szájam, de előbb ígérd meg,
nem röhögtetsz vétkezőkkel, s nem temetsz a halba
(Ninivéért sem füröszteél kakastejbe - vajba);
új Jónások jönnek (?) - sokkal tökösebbek (?)
öszvérbőrbe varrva lesznek hübbek, szebbek!
Cserzett bőröm zsákja viszi zörgő csontom,
kapca-vitorláim utolszor kibontom.

